

הורוסקופ

(המשך מעמוד 21)

האצבע האמצעית. האדם יהיה אימפולסיבי ובעל נטיה חזקה להימורים.

אצבע-שמש המתרחבת בקצה מעידה שכאן כישרון אמנותי בולט. לאודווקא היוצר והממציא, אך בעל יכולת ביצוע מעולה. אצבע שלישית קצרה מאוד מראה על אדם החושש להופיע בין אנשים והוא מעדיף להסתגר בדלת אמותיו.

אצבע-שמש מתחלקת לשלוש חילות. כשהחולה התחנתה היא הארוכה ביותר - זה מראה על אהבה לכסף ומותרות. זה מעיד על מחות נצירתיות ויותר על יכולת ליהנות הנאה אסתטית מכל דבר יפה. כשהחלק האמצעי הוא הארוך ביותר, האדם הוא יותר מעשי, והנאה האסתטית הופכת להיות מעשית. כשהחלק העליון שולט, הדבר מעיד על הערכה לאסתטיקה, וכן על הצד הרוחני בחיים - זה אדם הנהנה מאמנות ומקריאת ספר טוב באותה מידה.

כשלאצבע סיום מרובע הדבר מעיד על אדם בעל אבחנה טובה. אצבע שנגמרת בצורה חרוטית - הבנה ואהבה לאמנות, מראה על כישרון שקשור בקו, גזירה ושירטוט מודלים.

גיבעת השמש

גיבעת השמש נמצאת מתחת לאצבעות, בין האצבע השנייה והשלישית. גיבעת-שמש בגודל רגיל מלמדת על כך שבעליה יהיה בר-מזל. ואם גם קו השמש מופיע - גם מצליח. סוג גיבעה זה מצביע על אהבה ליופי, טעם טוב ויכולת אמנותית. אנשים בעלי גיבעת-שמש מפותחת למדי (גבוהה ורחבה) הינם בעלי טעם טוב. אך מקלקלים לעצמם בכך שהם מושפעים יתר על המידה, ובכך שיש להם יומרות. הם חומדי ממון ותשומת-לב, מרבים להתפאר בתכונותיהם ולהתרברב במעשיהם. אינם יציבים בנפשם ומצב-רוחם משתנה עם מזג-האוויר; הם בזוזנים בצורה ראוותנית, הם להוטים אחר תצוגות ראוותניות של ביגדיהם ותכשיטיהם, ונהנים להקיף עצמם במותרות. גיבעת שמש שטוחה מעידה, כי לבעליה אין כל עניין באמנות, תרבות או יופי, וכל טעמו מתבטא בהנאות בסיסיות גרידא. הוא מבטא בדרך-כלל אישיות חסרת-עניין ונטולת-תאווה ומשאות-נפש.

סימנים קטנים ער

גיבעת השמש

כאשר מופיעים סימנים על גיבעת-השמש, כדאי לשים לב אליהם, מכיוון שהם מבטאים דברים נוספים מרוב לגיבעה עצמה. כאשר מופיע ריבוע על הגיבעה, הוא שומר מפני מעשי עוול, ומגן על כבודו ושמו הטוב של בעליו.

צלב על הגיבעה משאיר אפשרות שתיקוותיו של בעליו יתבדו, או שיגרס לו המסד כספי, או נזק לשמו הטוב. אבל אם קו-השמש עולה כלפי מעלה, מעבר לצלב - הוא יתגבר על מיכשולים אלה במהלך החייו.

משולש על הגיבעה הוא סימן בר-מזל, המביא פירסום ושיגשוג. לזכות בעליו יאמר, שאושרו לא יגרס לו לאבד את שליטתו העצמית ואיזונו הנפשי. יש לצפות כי סימן זה יופיע אצל שהקנים, אמנים ואנשי-ציבור ידועים.

העיגול המסמל את השמש עצמה, יופיע אך לעיתים נדירות, והוא מבטיח לבעליו פירסום, כבוד גדול והצלחה מסחררת. כוכב על הגבעה מצוין חינוך טוב, עושר וכבוד. אך יתכן שכל זה יתאפשר הודות לכישרונות האדם, ובסיועם של אנשים בעלי השפעה ורצון-טוב.

קו-השמש

קו-השמש מופיע מול אצבע-השמש, אם כי לא תמיד ניתן למצואו. לצערם של אלה שאצלם אינו נמצא.

אנשים בעלי קו-שמש ברור מבורכים באופי אופטימי ושושן-ביטחון. יש להם מיצבור של קסם אישי. אלת המזל גרמה להם, כנראה, שיהיו שופעי יתרונות. בכל מקום שבו מופיע קו זה הוא מעניק הבטחות להצלחה ולמזל טוב, לרווחים כלכליים ולתשורות. הוא גם בעל השפעה על קידום שמו הטוב וכבודו של בעליו.

כשאומרים שהקו מסמל הצלחה, הכוונה היא לכל עיסוק או תפקיד בחייו של אותו אדם. כך שביד של מושע שמעויות הקו היא שהמשע ישתלם עבורו, ואילו לטוטר הגון יהיה הקו סימן להצלחה ולקידום בדרגת.

החיים ניראו יפים ורודים, ואז לפתע נפטר יואב כגיל 44 מהתקף-לב. אהרונצ'יק לא בכה. הוא הסתגר בחדרו וכתב ליואב שיר פרידה:

אל דאגה, בני, לא אבכה,
גרי הבטחנו זה לזה
גם כשהלב שותת דם
נתנהג כבני אדם

אך אספר לך בסוד
שזה קשה, קשה מאוד
לחשוב ששוב לא נפגש
זה כמו להישרף חיים באש

גם הפרידה האחרונה
היתה הולמת וגאה
כמו שנהגת בחיים
כי אלונים מתים זקופים.

מה שמחזיק אותו בחיים זו האהבה-האדם. הוא אוהב את כולם, לא מנסה לשנות איש. מבין את כולם. נשבת בצהריים מסובים סביב שולחן המישפחה בעלה לשעבר של יהודית מנישוואיה

בן 80 וליהנות מן החיים

עימו, בתו של אהרונצ'יק, ותמיד מצטרף עוד אורח או שניים. לפני שיואב נפטר, הוא חי תקופה ארוכה עם שתי נשים, אסתר ומיכל. אהרונצ'יק שומר איתן על קשר, ומספר לי עם מי הן התחננו ואיזה ילדים נולדו להן. רק ליואב אין בנים, הוא אומר בעצב גדול.

בשנות העשרים והשלושים הוא היה אלוף הארץ בהיאבקות. במשך יותר מ-40 שנה היה מציל, והציל כ-7000 איש מטיביעה. יש לו סיפורים נחמדים על כך, ועכשיו הוא כותב אותם לספרו הבא.

היום הוא מודריך ראשי בכל הקורסים להצלחה בארץ. הוא מתעמל ושוחה בכל יום. בשבתות הוא לוקח את יהודית ואת יואל, והם הולכים לבלות על סיפון חסקה.

מעולם לא חשב להיות משורר, אבל יום אחד נסע במונית מחיפה לתל-אביב ושכח לקנות עיתון. כדי שלא להשתעמם, כתב שיר-אהבה לים. ככה זה התחיל. היום הוא מחזיק בידיו כבר שני קובציי-שירה. השירים המימים מאוד. כי האיש, למרות 80 שנותיו, נשאר תמים מאוד. אני יודע שכל האנשים הם טובים, ואני מאמין שיהרע שיש - יעלם מהעולם." תמידית-תמיד הוא רואה אור, והוא הולך בעיקבותיו.

כולם איחלו לו עד 120, אבל באינפלציה של היום הוא לא בטוח שזה יספיק לו. לא איכפת לו מתי יבוא יומו, למרות שיש לו עוד תוכניות רבות. כל מה שהוא מבקש זה שעל ערש-דודו יהיה לו כוח לספר כמה בדיחות טובות.

דניאלה שמי

בר-אל עם בנו ואשתו (1983)
עד 120 -

כשהגיעו, הצטרף לקיבוץ שהקימו חברים שבאו לפנייהם. הם רצו לבנות קיבוץ של רייגים, אבל זה לא הצליח והקיבוץ התפרק.

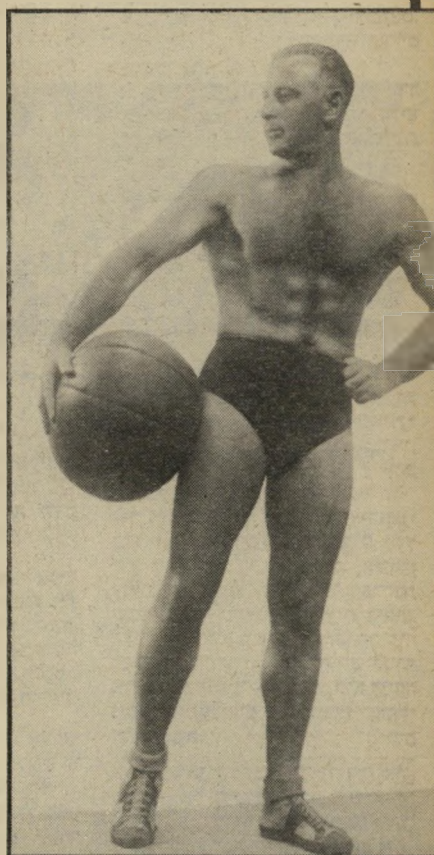
הוא עבר לתל-אביב והתחיל לעבוד, כמו כולם, כבניין. אבל הים, שתמיד היה אהבתו הגדולה, משך אותו. בשנים האלה היו שלושה מצילים בתל-אביב - אברשה, רודי ואריה כץ. אהרונצ'יק התגבר לעזור להם בשעות הפנאי, ורק טיבעי היה שכאשר ביקשו עוד מציל לחוף תל-אביב - בחרו בו.

שבוע הוא חגג שימחה כפולה. ספר שיריו השני, חכמת חיים, ראה אור בהוצאת אלף, וכאילו דרך אגב הוא חגג גם את יום הולדתו ה-80.

אף פעם לא פגשתי אותו, אבל כמו כולם שמעתי עליו הרבה מאוד.

אהרונצ'יק המציל כבר הפך מזמן לאגדה. בדרך לפגישה איתו קניתי לו פרח. לא בכל יום יוצא לי להיפגש עם איש בן 80. רק במיקרה הוא בנית בשעה 9 בבוקר, זה מפני שצריך היה

להיות ילד

מציל בר-אל (1933)

- באינפלציה של היום זה לא מספיק!

המשכורת היתה נפלאה - 12 לירות לחודש. זה היה מספיק אפילו כדי להתחתן עם שולמית ולהקים איתה מישפחה.

38 שנים של אושר גדול עברו על אהרונצ'יק ועל שולמית. נולדו להם שני ילדים, יואב בר-אל, שלמים נעשה צייר ומבקר-אמנות ידוע, והבת מירנה, שהיום היא מורה לילדים נפגעים.

אלונים מתים זקופים

יחרי 38 שנות גישואין נפטרה שולמית ממחלת לב. אהרונצ'יק נשאר בודד.

אבל לא לאורך זמן. איש בעל שימחת-חיים והומור מצויין לא קמל מאסנות, הוא ממשיך לחיות. כגיל 64 הכיר בשפת-הים את יהודית בת ה-34, גרושה ואם לשתי בנות. התחיל ביניהם להפריע. 30 שנה הברל זה נורא, אמרו לו. עוד חמש שנים תוכל לנהל חיי-אישות, ומה אחר כך? היום צוחק אהרונצ'יק על כולם, ואומר: "כבר 16 שנה אנחנו ביחד, והכל אני יכול, הכל יפה בינינו." הוא מדבר עליה באהבה גדולה. היא אשה מקסימה והיא החברה הכי טובה של בתי, מירנה."

כשהגיע לגיל 67 רצה נכדים, אבל יואב ומירנה לו נתנו לו להינות מכך. הוא קרא להם ואמר: "יש לכם שנה לעשות לי נכד. אם לא תעשו לי, אני אראא לעצמי."

הם לא ראו לו, וכך, כגיל 68, נולד לאהרונצ'יק בן-הזקונים, יואל.